

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 19.12.2013
COM(2013) 939 final

**ODGOVORI KOMISIJE NA POSEBNO POROČILO EVROPSKEGA
RAČUNSKEGA SODIŠČA**

**„OCENA ENOTNE REVIZIJE IN ZANAŠANJA KOMISIJE NA DELO
NACIONALNIH REVIZIJSKIH ORGANOV NA PODROČJU KOHEZIJE“**

ODGOVORI KOMISIJE NA POSEBNO POROČILO EVROPSKEGA RAČUNSKEGA SODIŠČA

„OCENA ENOTNE REVIZIJE IN ZANAŠANJA KOMISIJE NA DELO NACIONALNIH REVIZIJSKIH ORGANOV NA PODROČJU KOHEZIJE“

POVZETEK

II. Komisija se strinja z zaključkom Sodišča in prav tako meni, da obstaja boljši sistem za revidiranje porabe na področju kohezije za programsko obdobje 2007–2013. Izboljšani regulativni okvir je vzpostavil revizijski organ, odgovoren za preizkušanje zakonitosti in pravilnosti odhodkov s sistemskimi revizijami in revizijami reprezentativnih vzorcev dejavnosti ter vsakoletnim poročanjem o njegovih zaključkih Komisiji v obliki revizijskega mnenja in poročila o nadzoru.

III. Komisija poudarja, da se je prek regulativnega okvira za obdobje 2007–2013 raven zagotovil, ki jih lahko pridobi, občutno povišala, zlasti z omogočitvijo ocene zagotovila za vsak operativni program vsako leto od začetka izvajanja. Zato je treba stroške nadzora oceniti z vidika stroškovne učinkovitosti.

Komisija ugotavlja, da upravičeni stroški v okviru tehnične pomoči, ki je na voljo državam članicam (člen 46 Uredbe št. 1083/2006), vključujejo stroške revizij in nadzora skupaj s stroški upravljanja, spremljanja in ocenjevanja. Razpoložljiva sredstva za tehnično pomoč v večini primerov znašajo največ 4 % financiranja posameznega programa.

IV. Komisija pozdravlja priznanje svojega dela in pomembnih prizadevanj v tesnem sodelovanju z revizijskimi organi za zagotovitev doslednejših pristopov in metod dela z usmerjanjem, ciljno usmerjenim usposabljanjem in ponovnim izvajanjem dela, kar prispeva h krepitvi zmogljivosti.

V. Zagotovila Komisije temeljijo na oceni ključnih elementov upravnih in nadzornih sistemov na podlagi vseh razpoložljivih rezultatov revizije.

Komisija ima zanesljiv in temeljit postopek za analizo stopenj napake, o katerih poročajo države članice. Če Komisija stopenj napake ne more potrditi ali ponovno izračunati, v svojem postopku dajanja zagotovil ne uporabi nezanesljivih sporočenih stopenj napake, temveč stopnjo tveganja oceni z uporabo pavšalnih stopenj (5–10–25–100 %). Uporaba dodatnih orodij, na primer kumulativnega preostalega tveganja, je službam Komisije v poročilih o letni dejavnosti omogočila proučitev dodatnih pridržkov v primerjavi s prejšnjimi leti.

Komisija si vedno prizadeva zagotoviti, da poročanje organu, odgovornemu za razrešnico, za vsako državo članico zagotovi pravično in zanesljivo podobo predvidenega tveganja, ki vpliva na proračun EU, ob hkratnem upoštevanju zmogljivosti večletnih popravkov. Službe Komisije v svojih poročilih o letni dejavnosti predložijo vse razpoložljive informacije na popolnoma pregleden način.

VI. Komisija lahko programu podeli status v skladu s členom 73, ko je dosežena pozitivna ocena vseh elementov upravljalškega in nadzornega sistema. Ta ocena dela revizijskega organa zahteva izvedbo zadostne ponovne revizije na kraju samem v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi. Komisija meni, da uporablja preudaren in zanesljiv pristop k podeljevanju statusa za uporabo enotne revizije nekaterim dosedanjim programom.

VII.

Prva alineja:

Komisija uporablja temeljit postopek preverjanja, vključno z obiski za ugotavljanje dejstev na kraju samem, za zagotovitev točnosti in zanesljivosti stopenj napake, o katerih poročajo nacionalni revizijski organi. Če meni, da stopnje napake niso zanesljive, namesto njih uporabi pavšalne

stopnje. Ta postopek od leta 2009 dopolnjuje izčrpna revizijska preiskava Komisije, v okviru katere je 269 revizijskih obiskov omogočilo pregled dela revizijskih organov, vključno s ponovno izvedbo, in zajema več kot 90 % dodelitev sredstev. Komisija izvaja tudi na tveganje osredotočene revizije, s katerimi preverja točnost sporočenih finančnih popravkov.

Druga alineja:

Komisija meni, da je bil status za uporabo enotne revizije podeljen na podlagi zanesljivih, skladnih in preglednih meril. Nadalje meni, da bodo do konca leta 2013 izpolnjene vse zahteve za te programe.

Komisija bo še naprej uporabljala zanesljiv pristop, ki ga je nadalje pojasnila z izvedbo načrta za člen 73, posodobljenega septembra 2013.

Tretja alineja:

Komisija meni, da je to priporočilo izvedeno s posodobljenim načrtom in revizijsko preiskavo glede spremljanja člena 73, sprejetim septembra 2013.

Po prvi skupini odločb o podelitvi statusa v skladu s členom 73 v prvi polovici leta 2012 in na podlagi poskusnih nalog so službe Komisije razvile metodologijo revizij za izvajanje nalog spremljanja, ki vključujejo ponovno izvajanje in preglede delovnega dokumenta v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi.

Četrta alineja:

Komisija je v predlog uredbe o skupnih določbah za obdobje 2014–2020 vključila možnost neto finančnih popravkov v primeru hudih nepravilnosti, ugotovljenih po predložitvi letnih računovodskih izkazov, ki jih revizijski organ prej ni zaznal in/ali sporočil, in zakonodajalec se je s to možnostjo strinjal.

Komisija namerava v sekundarni zakonodaji predlagati možnost povišanja pavšalnih popravkov za ponovne kršitve, ki se nanašajo na iste pomanjkljivosti, če država članica ne izvede ustreznih popravljivih ukrepov za prizadeti del sistema, ki je bil predmet prejšnjega popravka.

Peta alineja:

Komisija na podlagi izkušenj, zbranih v programskem obdobju 2007–2013, izvaja ukrepe za zagotovitev izboljšane sekundarne zakonodaje in pravočasnega ter popolnega usmerjanja s stabilnim metodološkim okvirjem za delo revizijskih organov.

Komisija bo do konca leta 2013 s pisnimi pojasnili nadalje pojasnila nekatere vidike obstoječega usmerjanja.

Nadalje je Komisija v skladu z uredbo za programsko obdobje 2014–2020 pooblaščen, da s pomočjo izvedbenih in delegiranih aktov sprejme zavezujoče modele in/ali zahteve za izvajanje revizij revizijskih organov, ki se morajo opirati na izkušnje in dobre prakse iz programskega obdobja 2007–2013.

Šesta alineja:

Komisija meni, da je to priporočilo že izvedeno v oceni učinka za leto 2011 (glej opombo 71). Nadalje ugotavlja, da odločitve za dodelitev tehnične pomoči različnim kategorijam stroškov v okviru deljenega upravljanja in v skladu z načelom subsidiarnosti sprejmejo države članice.

Poleg tega Komisija v uredbi za obdobje 2014–2020 utrjuje svoj stroškovno učinkovit pristop na področju kohezije. Posledično morajo na novo oblikovane ureditve za izvrševanje sredstev, vključno glede nadzora, „(...) upoštevati načelo sorazmernosti ob upoštevanju stopnje dodeljene

podpore in upoštevati splošni cilj zmanjšanja upravnega bremena za organe, ki sodelujejo pri upravljanju in nadzoru programov“.

UVOD

7. Leta 2012 je GD za regionalno in mestno politiko od revizijskih organov prejel 680 poročil o sistemskih revizijah, GD za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje (v nadaljnjem besedilu: GD za zaposlovanje) pa 522. Komisija analizira rezultate vseh revizijskih poročil in jih med letom uporabi pri svoji nadzorni vlogi, v okviru katere po potrebi začne postopke za prekinitev/predhodno zadržanje, in pri svojem procesu dajanja zagotovil.

9. GD za regionalno in mestno politiko ter GD za zaposlovanje sta zato, da bi se lahko zanašala na rezultate revizij in stopnje napake, o katerih poročajo revizijski organi, in v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, do zdaj izvedla obsežen pregled in ponovno izvedbo dela revizijskih organov, kar je in ostaja glavna preiskava za GD za regionalno in mestno politiko ter GD za zaposlovanje.

V primeru ugotovljenih pomanjkljivosti pri delu revizijskih organov se odvisno od resnosti potrebnih izboljšav izvedejo obsežni akcijski načrti, po potrebi podprti s postopki prekinitve/zadržanja, da se te pomanjkljivosti odpravijo in zagotovi ustrezen standard izvajanja revizij. To ponovno izvajanje dela revizijskih organov je omogočilo tudi obsežno krepitev zmogljivosti z izmenjavo kontrolnih seznamov revizij, ozaveščanjem o tveganih območjih ter opredelitvijo področij in rešitev za izboljšanje nacionalnih revizij.

Metodologija za proces dajanja zagotovil in izrekanja pridržkov je opisana v prilogi 4 k letnim poročilom o dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko ter GD za zaposlovanje.

Okvir 2 – Uporaba stopenj napak, o katerih poročajo nacionalni revizijski organi, v procesu dajanja zagotovil Komisije

Analizo stopenj napake, o katerih do konca leta poročajo revizijski organi, je treba za vseh 434 programov ESRR/Kohezijskega sklada in ESS izvesti pravočasno za pripravo letnega poročila o dejavnostih, katerega prva različica mora biti pripravljena do konca februarja (in prilagojena do datuma podpisa dne 31. marca). Komisija poudarja, da je cilj navesti ocene stopnje napake znotraj statistično veljavnega razpona, v primeru nestatističnega vzorca, predvidenega v uredbi, pa uporabne kazalnike za oceno tveganja plačil za programe v letu, ki se ocenjuje.

Če Komisija meni, da sporočene stopnje napake niso zanesljive, za oceno tega tveganja uporablja tudi pavšalne stopnje.

Komisija v letnih poročilih o dejavnostih navede povprečno stopnjo tveganja za vse programe posamezne države članice na podlagi potrjenih stopenj napake, da količinsko opredeli zneske, vključene v vmesna plačila, izvršena v letu, ki se ocenjuje, in za katera obstaja tveganje. Zaradi zamika, predvidenega v uredbi za zagotovitev časa revizijskim organom za izvedbo revizij, ta ocena tveganja za plačila, izvršena leta N, temelji na potrjeni stopnji napake, sporočeni za odhodke, prijavljene v letu N-1, kar je najboljša ocena, ki je na voljo v času podpisa poročila o letnih dejavnostih. Od leta 2012 GD za regionalno in mestno politiko ter GD za zaposlovanje v svojih poročilih o letnih dejavnostih navajata tudi povprečno kumulativno (večletno) preostalo tveganje po državah članicah, v katerih so vsi popravki, o katerih poročajo države članice, upoštevani kot odšteti od vseh zahtevkov za plačila do konca leta N.

10. V skladu z metodologijo procesa dajanja zagotovil Komisije se za program s potrjeno stopnjo napake nad 5 % izreče pridržek že v koraku 1, razen če se potrebni finančni popravki in akcijski načrt izvedejo pred podpisom letnega poročila o dejavnostih (glej tudi odstavek 40).

11. Komisija se strinja, da se postopek Sodišča za ugotovitev splošne stopnje napake in ocena tveganja, ki jo je Komisija opravila za svoja letna plačila, razlikujeta iz razlogov, ki jih navaja Sodišče in zaradi različne vrste institucionalnih vlog. Bistveni cilj navedenega procesa pa je isti, tj. ocena tveganja za proračun EU v določenem letu.

Komisija v svoji oceni upošteva vse navedene razlike, predvsem razlike v časovni razporeditvi količinske opredelitve napak pri javnih naročilih. To dokazuje dejstvo, da so rezultati te ocene v skladu s stopnjami napake, ki jih je izračunalo Sodišče, kot je za zadnja tri zaporedna leta razvidno iz rezultatov GD za zaposlovanje, za zadnji dve zaporedni leti pa iz rezultatov GD za regionalno in mestno politiko.

Ocena Komisije prek izračuna kumulativnega preostalega tveganja upošteva tudi večletno značilnost kohezijske politike in popravljalno zmogljivost posameznega programa.

Nekatere razlike, ki jih navaja Sodišče, bodo iz regulativnega okvira umaknjene v programskem obdobju 2014-2020, kar bo nadalje omogočilo popolno izvajanje načela enotne revizije.

12. Komisija je pozdravila načela, navedena v mnenju Sodišča 2/2004, ki so bila pomemben element pri razvoju predpisov glede vzpostavitve upravljavskih in nadzornih sistemov za obdobje 2007-2013.

15. Komisija pozdravlja zaključek Sodišča. Komisija je svoj sistem na splošno zasnovala v skladu z načeli enotne revizije, ki jih je določilo Sodišče (glej tudi odstavek 80).

Za Komisijo je glavna prednost uporabe člena 73 možnost, da svoje omejene revizijske vire osredotoči na programe in organe z višjim tveganjem, namesto da bi na splošno zmanjšala obseg svojega kontrolnega dela. Poleg tega enotno revidiranje še vedno zahteva spremljanje dela revizijskega organa, zaradi česar ostaja odločilni element.

16. Pogoji za podelitev statusa v skladu s členom 73 so povezani tako z zanesljivostjo dela revizijskega organa kakor tudi dejstvom, da upravljavski in nadzorni sistemi dobro delujejo. Preden lahko Komisija podeli status v skladu s členom 73, mora zato opraviti znatno količino podrobnih revizij v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi. Navedeno tudi pojasnjuje, zakaj se lahko status v skladu s členom 73 podeli šele po nekajletnem izvajanju programa.

Hkrati pomeni, da če upravljavski in nadzorni sistemi programa neodvisno od revizijskega organa še niso dovolj zanesljivi, programu statusa v skladu s členom 73 ni mogoče podeliti, čeprav je Komisija na podlagi svojih revizij zadovoljna z delovanjem revizijskega organa.

Skupni odgovor na odstavke 17, 18 in 19

Vsak sklep za podelitev statusa v skladu s členom 73 je poseben za program pod odgovornostjo ustreznega generalnega direktorata Komisije.

Pogoji za podelitev statusa v skladu s členom 73 programu so določeni v „načrtu za izvajanje člena 73“, o katerem je potekala razprava z revizijskimi organi leta 2009 in 2010, dokončan pa je bil 13. oktobra 2010. Revizijski organi so bili tako popolnoma vključeni ter obveščeni o merilih in prednostih statusa določenega programa v skladu s členom 73.

Prvi načrt je bil formalno posodobljen septembra 2013, prvi sklepi o podelitvi statusa v skladu s členom 73 pa so bili izdani v začetku leta 2012. Posodobitev se nanaša na pojasnitev pogojev za podelitev statusa v skladu s členom 73 in popravljalne ukrepe, ki jih je treba izvesti, če eden ali več pogojev (začasno) ni več izpolnjenih. Poleg tega je bila skupaj oblikovana posebna metodologija za določanje posebnih revizijskih preiskav in korakov za izvajanje uporabe člena 73, ki jo izvajajo vse ustrezne službe Komisije v okviru sporazuma o ravni medsektorske storitve.

V skladu z navedbami v posodobljenem načrtu in tej revizijski preiskavi Komisija v primeru, da nadaljnje zanašanje na delo revizijskih organov ni več upravičeno, sprejme odločitev za ponovno uvedbo lastnih revizij na kraju samem. Navedeno lahko izhaja iz dejstva, da v letnem revizijskem mnenju za dano leto niso bile sporočene in upoštevane materialne pomanjkljivosti in revizijski organ ni ustrezno upošteval zahteve Komisije za izvedbo akcijskih načrtov/popravljalnih ukrepov.

OPAŽANJA

27. Kot je navedeno v povzetku letnega poročila o dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko za leto 2012, so glavni razlog za zmanjšanje števila pridržkov popravljalni ukrepi, ki so jih izvedle države članice, in izvajanje finančnih popravkov s strani Komisije (glej poročilo o letnih dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko za leto 2012, strani 46 do 49). Stroga politika, ki jo GD za regionalno in mestno politiko izvaja glede opozoril, prekinitev, zadržanj in finančnih popravkov, je za zadevne države članice delovala kot spodbuda za izboljšanje pomanjkljivih upravljavskih in nadzornih sistemov.

29. Komisija se pri dajanju zagotovil ne zanaša le na dva dejavnika, ki ju omenja Sodišče, temveč tudi na poglobljen proces in razne korake, v katerih upošteva mnoge druge rezultate nacionalnih revizij in revizij Unije ter podatke, ki presegajo zgolj dva dejavnika, ki ju navaja Sodišče.

Rezultati tega procesa in analize so podrobno opisani v ustreznih letnih poročilih o dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko za leto 2012 ter GD za zaposlovanje (glej stran 35 in Prilogo 9 oziroma stran 37 in Prilogo 8 letnih poročil o dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko ter GD za zaposlovanje za leto 2012).

Skupni odgovor na odstavek 30 in okvir 4

Komisija potrjuje bistveno vlogo revizijskih organov ter pomembnost zagotavljanja točnosti in zanesljivosti informacij, sporočenih v letnih poročilih o nadzoru.

Iz tega razloga je Komisija v večletnem obdobju izvedla obsežno revizijo v obliki 269 revizijskih obiskov, da bi ocenila učinkovitost revizijskih organov, ki krijejo 96 % oziroma 99 % zadevnih dodelitev ESRR/Kohezijskega sklada in ESS.

Ponovna izvedba revizij revizijskih organov s strani Komisije je v obdobju 2009–2013 pokazala naslednje:

- GD za regionalno in mestno politiko je ugotovil, da je v tej fazi zanesljivih 38 od 47 revidiranih revizijskih organov;
- GD za zaposlovanje je ugotovil, da je zanesljivih 78 od 84 revizijskih organov.

Komisija zato meni, da je pridobila razumno zagotovilo, da revizijski organi, ki krijejo približno 90 % dodelitev sredstev, izpolnjujejo člen 62 Uredbe (ES), kar zagotavlja zanesljivo podlago za dajanje zagotovil Komisije in uporabo koncepta enotne revizije.

Te rezultate dopolnjujejo proučitve revizijskih organov s strani Sodišča v zadnjih treh letih.

Zlasti če Komisija dvomi o točnosti in zanesljivosti stopenj napake, o katerih poročajo nacionalni revizijski organi, v svojem letnem poročilu o dejavnostih navede sporočene stopnje napake, ki jih nato preračuna, ko je na voljo dovolj informacij, ali jih nadomesti s pavšalnimi stopnjami, če meni, da informacije niso zanesljive.

Prva alineja:

Komisija v dveh primerih ugotavlja določene pomanjkljivosti pristopa k vzorčenju, vendar meni, da to ni povzročilo pomembnega vpliva.

Komisija je v treh primerih ugotovila pomanjkljivosti, ki so bile podobne tistim, o katerih je poročalo Sodišče, in je primerno ukrepala. Obravnava enega primera, o katerem je poročalo Sodišče leta 2013, še poteka.

Druga alineja:

Komisija za šest primerov meni, da so revizijski organi učinkoviti glede revizij delovanja. V ostalih šestih primerih je Komisija sprožila nadaljnjo obravnavo pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Sodišče.

Tretja alineja:

V dveh primerih se Komisija strinja, da so obstajale določene pomanjkljivosti v postopkih revizijskega organa, zato je zagotovila nadaljnjo obravnavo. Vendar so njena ocena sporočenih stopenj napake in letna poročila o nadzoru pripeljala do ustreznih zaključkov, v katerih so bile upoštevane tudi dodatne revizije, ki jih je na zahtevo Komisije po potrebi izvedel revizijski organ.

V preostalih treh primerih je Komisija ugotovila pomanjkljivosti, ki so bile podobne tistim, o katerih je poročalo Sodišče, in je primerno ukrepala, vključno s prekinitvijo plačil do izvedbe popravljalnih ukrepov s strani zadevnega revizijskega organa.

Na podlagi ukrepov, ki so bili izvedeni za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, ima Komisija danes razumno zagotovilo, da so učinkoviti vsi revizijski organi ESRR/Kohezijskega sklada in ESS, razen enega. V primeru preostalega revizijskega organa, za katerega sta Komisija in Sodišče ugotovila, da je neučinkovit, popravni ukrepi za nekatere programe ESRR/Kohezijskega sklada in ESS še potekajo.

Situacija glede petih revizijskih organov, ki so leta 2010, 2011 ali 2012 poročali o prenizkih stopnjah napake za programe ESRR/Kohezijskega sklada, je:

- v enem primeru poročanje o prenizki stopnji ni vplivalo na oceno Komisije, ker je mnenje revizijskega organa vsebovalo pridržek in je bil pridržek izrečen v letnem poročilu o dejavnostih za leto 2010;
- v drugem primeru je bilo kumulativno preostalo tveganje manjše od 2 %;
- Komisija je v treh primerih menila, da sporočene stopnje napake niso zanesljive, zato je za namen svojega procesa dajanja zagotovil uporabila pavšalne stopnje; izrekla je pridržke v ustreznih letnih poročilih o dejavnostih in prekinila plačila ustreznim programom.

Komisija poleg tega proaktivno sodeluje s temi revizijskimi organi, da bi izboljšala zanesljivost njihovih sporočenih stopenj napake.

31. Komisija prekine plačila takoj, ko ima dokazila, ki nakazujejo probleme, vključno z delovanjem revizijskega organa. Poleg tega utemeljena dokazila o pomanjkljivostih delovanja revizijskega organa na podlagi revizije Komisije vedno povzročijo sprožitev postopka zadržanja, dokler država članica ne izvede potrebnih popravljalnih ukrepov.

Popravljalni ukrepi so nadalje okrepljeni v osnutku predpisov za programsko obdobje 2014–2020, v katerih so predvideni finančni popravki v primeru hudih nepravilnosti, ki so bile ugotovljene po predložitvi letnih računovodskih izkazov in ki jih revizijski organ prej ni ugotovil/sporočil.

Skupni odgovor na odstavek 32 in 33:

Komisija je razvila zanesljivo metodologijo za preverjanje in potrjevanje stopenj napake, o katerih poročajo revizijski organi. Zaključki Komisije v dokumentacijskem pregledu točnosti in zanesljivosti stopenj napake, sporočenih v letnih poročilih o nadzoru, temeljijo tudi na zagotovilih,

pridobljenih iz obsežne revizijske preiskave glede pregleda dela revizijskih organov (glej odgovore na odstavek 9).

Komisija s tem postopkom dokumentacijskega pregleda razjasni vse dvome, ki se lahko pojavijo glede točnosti in/ali zanesljivosti sporočenih stopenj napake. Po potrebi pridobi podrobne rezultate revizije, ki podpirajo izračun stopnje napake, v pisni obliki ali med obiski za ugotavljanje dejstev na kraju samem.

Leta 2013 so službe Komisije izvedle 12 obiskov za ugotavljanje dejstev na kraju samem, ki so zajemali 64 programov ESRR/Kohezijskega sklada v 11 državah članicah, in 15 obiskov, ki so zajemali 23 programov ESS v 10 državah članicah. Komisija je na podlagi zbranih informacij prilagodila sporočene stopnje napake za 21 % programov ESRR/Kohezijskega sklada in 15 % programov ESS ter ugotovila, da je bilo 11 % sporočenih stopenj napak za vse programe nezanesljivih, zato jih je nadomestila s pavšalnimi stopnjami.

Nadalje želi Komisija za dva od 51 operativnih programov ESS poudariti, da Sodišče v odstavku 6.34 Letnega poročila Sodišča za leto 2012 navaja, da zaradi pomanjkljivosti v stopnjah napake, o katerih poročajo revizijski organi, „*število in učinki pridržkov, ki jih je leta 2012 izrekel GD za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje, niso vprašljivi*“. Komisija za drugih 44 programov ESRR/Kohezijskega sklada ugotavlja, da manjša odstopanja, o katerih je poročalo Sodišče, niso povzročila vprašljivosti števila in vpliva pridržkov, ki jih je izrekel GD za regionalno in mestno politiko leta 2012.

Glej tudi odgovora na odstavka 34 in 35.

34. Komisija meni, da dejstvo, da se njena lastna ocenjena stopnja napake, navedena v letnem poročilu o dejavnostih GD za zaposlovanje, 3 zaporedna leta ujema z najverjetnejšo stopnjo napake Sodišča, potrjuje veljavnost in zanesljivost njenega pristopa.

Ocenjene stopnje napake GD za zaposlovanje za leti 2011 in 2012, navedene v njegovem letnem poročilu o dejavnostih, so bile v razponu 2,0 % do 2,5 % (glej stran 43 letnega poročila o dejavnostih za leto 2011) in 2,3 % do 3,2 % (glej stran 37 letnega poročila o dejavnostih za leto 2012). Stopnji napake Sodišča za isti dve leti sta znašali 2,2 % in 3,2 %. Zato Komisija meni, da so stopnje napake, ki jih je uporabil GD za zaposlovanje v svojem letnem poročilu o dejavnostih za leto 2010 in se ujemajo z rezultati, pridobljenimi v okviru izjave Sodišča o zanesljivosti, zanesljive.

Sodišče za programe ESRR/Kohezijskega sklada v svojem letnem poročilu za leto 2012 prav tako potrjuje, da je ocena tveganih zneskov za leto 2012, ki jo je izvedel GD za regionalno in mestno politiko ter temelji na stopnjah napake, ki so jih navedli revizijski organi v zvezi z odhodki za leto 2011, skladna z oceno Sodišča (odstavek 5.55 letnega poročila Sodišča za leto 2012).

Prva alineja:

Komisija ugotavlja, da se 51 programov, ki jih navaja Sodišče, nanaša na delo devetih revizijskih organov od skupaj 112 revizijskih organov, zadolženih za ESRR, ESS in Kohezijski sklad. Ugotavlja, da tehnično vprašanje, izpostavljeno za 31 programov, združenih v en sam vzorec, ne spremeni ocen revizijskega organa in Komisije.

Komisija za ostale primere meni, da je bilo na voljo dovolj informacij za sprejem ustreznih ugotovitev o stopnjah napake, o katerih so poročali revizijski organi.

Glej tudi odgovor Komisije na odstavek 32.

Druga alineja:

Komisija pozdravlja dejstvo, da Sodišče le za pet od 138 proučenih primerov ni prišlo do istih zaključkov kot Komisija. V zvezi s temi petimi primeri, ki se nanašajo na dva revizijska organa, Komisija po podrobni analizi razlag, ki sta jih predložila zadevna revizijska organa, potrjuje svojo oceno, o kateri je poročala v letnem poročilu o dejavnostih za leto 2012, in neobstoj razloga za pridržek. Napaka za štiri od navedenih programov, prerazporejenih v en sam vzorec, je bila leta 2012 popravljena, zato Komisija meni, da ga ni bilo treba vključiti v izračun napovedane stopnje napake. Za peti program Komisija meni, da bi imelo upoštevanje dela odhodkov, ki je bil izključen iz populacije za revizijo, zelo omejen vpliv na stopnjo napake.

Glej tudi odgovor Komisije na odstavek 5.52, četrto alineo, in odstavek 5.57 letnega poročila Sodišča za leto 2012.

Komisija zato meni, da je pravilno izvedla svojo nadzorno vlogo stopenj napake, o katerih so poročali revizijski organi.

35. V skladu z metodo, uporabljeno za poročilo o letnih dejavnostih za leto 2010, so bile potrjene stopnje napake eden od elementov, na podlagi katerega je GD za regionalno in mestno politiko izvedel končno oceno programov. Za oceno najmanjših in največjih tveganjih plačil, ki je temeljila na metodologiji, uporabljeni v prejšnjih letih, niso bile uporabljene. GD za regionalno in mestno politiko je, kot je izrecno navedeno v njegovem letnem poročilu o dejavnostih za leto 2010 (stran 69), ocenil, da tvegani znesek znaša med 0,8 % in 1,7 % njegovih plačil za leto 2010, in menil, da „je treba stopnje napake, o katerih so poročali nacionalni revizijski organi in se nanašajo na odhodke, prijavljene v letu 2009, pri ocenjevanju delovanja sistemov leta 2010 previdno razlagati“ (stran 31). GD za regionalno in mestno politiko je leta 2011 in v naslednjih letih ocenil in potrdil vse sporočene stopnje napake, v več kot polovici primerov tudi navzgor ali z uporabo pavšalne stopnje. Revizijski organi so v nekaterih primerih leta 2011 ali 2012 sporočili zanesljive prilagojene stopnje napake.

GD za regionalno in mestno politiko je po letu 2011 spremenil svojo metodologijo, ki zdaj omogoča natančnejše predvidevanje tveganega zneska na podlagi stopenj napake, o katerih poročajo revizijski organi in jih potrdijo službe Komisije. GD za regionalno in mestno politiko je istočasno uvedel izračun kumulativnega preostalega tveganja, v katerem so upoštevani finančni popravki, ki jih izvedejo države članice. DG za regionalno in mestno politiko za ta izračun tako uporablja potrjene stopnje napake za vsa leta od začetka programskega obdobja, vključno s stopnjami napake, ki so jih revizijski organi kasneje spremenili, stopnjami napake, ki jih je lahko ponovno izračunal, in pavšalnimi stopnjami. Zato omejitve, izražene glede stopenj napake med poročanjem o njih leta 2010, ne vplivajo na izračun kumulativnega preostalega tveganja leta 2012 s strani Komisije. Sodišče je v letnem poročilu za leto 2012 potrdilo, da so ocene tveganjih zneskov GD za regionalno in mestno politiko za leto 2012 v skladu z oceno Sodišča (odstavek 5.55 letnega poročila Sodišča za leto 2012).

Komisija v zvezi z Generalni direktoratom za zaposlovanje in socialne zadeve napotuje na odgovor na odstavek 34.

36. Komisija je v obdobju 2012/2013 s svojimi posodobljenimi navodili za vzorčenje iz aprila 2013 aktivno spodbujala uporabo statističnega vzorčenja, tudi v primerih majhnih populacij dejavnosti, da bi pridobila reprezentativne rezultate za večje število programov.

Poleg tega je treba poudariti, da je stopnja napake lahko reprezentativna tudi v primeru uporabe formalnega pristopa k nestatističnemu vzorčenju ali če revidirani vzorec zagotavlja visoko pokritost odhodka.

Vendar so nestatistični vzorci za majhne populacije dejavnosti v skladu z uredbo in zagotavljajo najboljši razpoložljivi prikaz splošnega tveganja za zadevne programe. Komisija v teh primerih

upošteva tudi značilnosti populacije in obseg revizije. Komisija mora te kazalnike uporabiti v svojem procesu dajanja zagotovil in izračunu kumulativnega preostalega tveganja.

Če sporočena stopnja napake po mnenju Komisije ni zanesljiva, vsekakor uporabi pavšalne stopnje.

37. Komisija se strinja s Sodiščem, da je obračunavanje finančnih popravkov glede na časovne razlike med poročanjem držav članic in roki za letno poročilo o dejavnostih Komisije ter udeležbo raznih deležnikov pri izvedbi zapletena naloga. Komisija za prikaz značilnosti večletnega izvajanja programov, vključno s finančnimi popravki, izračuna kumulativno preostalo napako, ki je kazalnik napredka popravljalne zmogljivosti programa v zaporednih letih. Komisija si z upoštevanjem vseh finančnih popravkov, nastalih v življenjskem obdobju programa, prizadeva zagotoviti, da je stopnja preostale napake na koncu programskega obdobja pod pragom pomembnosti.

38. Komisija mora uporabljati podatke, ki jih države članice v skladu z regulativnimi zahtevami sporočijo do konca marca posameznega leta in so na voljo v okviru večletne ureditve kohezijske politike.

Prva alineja:

Komisija mora izračunati kumulativno preostalo napako na koncu leta, ocenjenega v letnem poročilu o dejavnostih. Kumulativna preostala napaka je kazalnik popravljalne zmogljivosti programa v večletnem obdobju, ob upoštevanju informacij, ki so na voljo v času njenega izračuna, tako glede tveganja kakor tudi izvršenih finančnih popravkov.

Komisija ima v času letnega poročila o dejavnostih na voljo poročilo države članice o finančnih popravkih, predloženo v prejšnjem letu, za nekatere programe pa tudi podatke, sporočene za tekoče leto. Te informacije lahko Komisija preveri, saj se večina popravkov sproži na zahtevo Komisije.

Poleg tega je Komisija za zagotovitev učinkovitega izvajanja popravkov, o katerih poročajo države članice, v zadnjih 3 letih izvedla posebne revizije na podlagi tveganja, ki so zajemale 68 operativnih programov, v primeru dvoma ali nezadostnih dokazil pa zadevne zneske odšteje od kumulativnih finančnih popravkov, upoštevanih za namene izračuna preostale stopnje napake.

Druga alineja:

Kot je navedeno v smernicah za obravnavanje napak v letnih nadzornih poročilih (COCOF_11-0041-01-SL z dne 7. decembra 2011), morajo revizijski organi napovedane stopnje napake izračunati tako, da napovejo stopnjo napake na podlagi vseh ugotovitev revizije in ne smejo upoštevati finančnih popravkov, izvedenih zaradi rezultatov njihovih revizij. Pri pripravi njihovega revizijskega mnenja lahko upoštevajo naknadne dogodke v smislu finančnih popravkov, izvedenih po zaključku njihovih revizij. Če ti popravki zadostujejo za ublažitev napovedane stopnje napake, se lahko revizijski organ odloči, da sporoči mnenje brez pridržkov, vendar mora kljub temu sporočiti napovedano stopnjo napake v skladu z izračuni.

Komisija bo revizijske organe opomnila na to pravilo.

Tretja alineja:

Nerešene izterjave temeljijo na nalogih za izterjave, ki jih izda država članica in se izvršijo. Navedeno zahteva uredba, pri čemer je upoštevanje teh popravljivih ukrepov upravičeno.

Četrta alineja:

Države članice morajo v skladu z uredbo poročati o vseh umikih, vključenih v zahtevek za plačilo za prejšnje leto. Kot je pojasnjeno v navodilu [opomba: sklic COCOF 10/0002/02 z dne 17. marca 2010], so umiki dokončni in jih v naknadnih zahtevkih za plačila ni mogoče obnoviti, razen če se za nepravilne zneske pozneje ugotovi, da so pravilni in upravičeni. V teh primerih mora

organ za potrjevanje popraviti svoje poročilo. Komisija bo organe za potrjevanje opomnila na to pravilo.

39. Za letna poročila o dejavnostih za leto 2011, izdana marca 2012, in poznejša poročila se v okviru postopkov, ki jih je Komisija uvedla za preprečevanje podcenjevanja izračuna splošnega kumulativnega preostalega tveganja, možni primeri negativnih stopenj preostale napake spremenijo na najmanj 0.

Kumulativno preostalo tveganje predstavlja splošno popravljalno zmogljivost programa ob upoštevanju najboljše napovedi tveganja, potrjene stopnje napake in informacij o vseh izvedenih popravkih, neodvisno od vira financiranja (organ za upravljanje, organ za potrjevanje ali revizijski organ). Zato vrednost preostalega tveganja nič v skrajnih primerih prikazuje, da so bili skupni popravki, sporočeni in povezani z odhodki, ki so bili predhodno vključeni v zahteve za plačila Komisije, v času izračuna višji od napovedanega kumulativnega tveganja za program.

40. Pridrški večinoma temeljijo na oceni delovanja upravljavskega in nadzornega sistema ter napovedane stopnje napake. Kumulativno preostalo tveganje je drugi filter za odločitev, ali obstaja potreba po dodatnih pridrških. Zlasti, vendar ne izključno, v primerih potrjene stopnje napake med 2 % in 5 % omogoča sprejetje odločitve o potrebi izreka dodatnih pridrzkov. Vsekakor ni glavni vir pridrzkov v letnem poročilu o dejavnostih, temveč dopolnilni.

Ta pristop je bil uporabljen za 65 od 67 programov ESRR/Kohezijskega sklada, ki jih je navedlo Sodišče. Za preostala dva programa so bile, kot je navedlo Sodišče v Prilogi III k svojemu poročilu, uporabljene in v letnem poročilu o dejavnostih navedene izjeme v skladu z metodologijo letnega poročila o dejavnostih, ker so bili vsi potrebni finančni popravki izvedeni pravočasno za proces dajanja zagotovil (glej poročilo o letnih dejavnostih GD za regionalno in mestno politiko za leto 2012, stran 35).

Za 4 operative programe ESS, pri katerih je „napovedana stopnja napake“ presegala 5 %, so bili potrebni finančni popravki izvedeni že do izdaje letnega poročila o dejavnostih GD EMPL za leto 2012. Zato so bile kumulativne stopnje napake, izračunane za te operative programe, nižje od 2 %. V skladu z veljavnimi navodili Komisije za letno poročilo o dejavnostih za leto 2012 je (količinsko opredeljen pridršek) potreben le, če kumulativno finančno tveganje presega 2 %. Poleg tega so bili za 4 zadevne programe izvedeni ustrezni akcijski načrti, da se prepreči ponoven pojav teh težav.

Komisija tudi ugotavlja, da Sodišče v odstavku 6.34 letnega poročila za leto 2012 navaja, da kljub pomanjkljivostim, odkritim v stopnjah napake, ki so jih sporočili revizijski organi, „*število in učinki pridrzkov, ki jih je leta 2012 izrekel GD za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje, niso vprašljivi*“.

43. Obstajata dva procesa, ki ju je treba jasno ločevati: formalno zanašanje na delo revizijskega organa pod pogoji, ki jih določa člen 73 uredbe na eni strani, in dejstvo, da lahko Komisija za letni proces dajanja zagotovil po poglobljeni analizi letnega nadzornega poročila in ob upoštevanju ponovno izvedenih revizij na kraju samem potrdi in se torej zanaša na sporočene rezultate revizije na drugi strani.

Številke, o katerih poroča Sodišče, kažejo, da Komisija, kot je omenjeno v odstavku 47, uporablja preudaren pristop ter da je dvojni pogoj zanašanja ne samo na delo revizijskega organa in sporočene stopnje napake, ampak tudi na elemente upravljavskega in nadzornega sistema za zadevni program, popolnoma učinkovit (glej tudi odgovor na odstavek 16).

Poleg tega izpolnjevanje pogojev ne povzroči samodejnega sprejetja odločitve Komisije za podelitev statusa v skladu s členom 73. Komisija na strokovno pretehta vse druge ustrezne

dejavnike, vključno s pomembnostjo in kritičnostjo vsakega operativnega program za sklad kot celoto.

Skupni odgovor na odstavke 44 do 46

Komisija lahko člen 73 priglasi šele po tem, ko je opravljena zadostna revizija v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi in se lahko doseže pozitivna ocena revizijskega organa.

Če so bile poleg tega odločitve za podelitev statusa v skladu s členom 73 sprejete v šestem letu obdobja 2007–2013, izvajanje programov na terenu poteka do leta 2015, zaključevanje pa do leta 2017. Nadalje lahko uvedba enotne revizije igra vlogo pri oblikovanju upravljavskih in nadzornih sistemov za naslednje programsko obdobje, pri čemer se koncept ohrani in ima pozitiven vpliv do leta 2023.

V načrtu za leto 2010 je bilo preudarno navedeno, da „bi bila prva skupina revizijskih organov lahko v položaju, v katerem bi lahko izkoristila ali je že izkoristila načelo enotne revizije za nekatere programe/sisteme in Komisija se načeloma zanaša na mnenje revizijskega organa“. Komisija zato pred izvedbo lastnega pregleda ne bi mogla predvideti natančnega časovnega poteka. Pogoji, predvideni v uredbi, in računovodski standardi pravzaprav zahtevajo, da Komisija po nasprotujočih si postopkih pridobi zanesljive rezultate revizije, preden se lahko odloči za uporabo člena 73 za določen program. To je bilo mogoče šele po poglobljeni ponovni izvedbi revizije Komisije na kraju samem v okviru revizijske preiskave „Pregled dela revizijskih organov“, ki se izvaja od leta 2009.

Komisija je tako uporabila zanesljiv pristop, saj je bil status v skladu s členom 73 podeljen šele po prejemu letnih nadzornih poročil za leto 2010 in 2011, ki sta bili prvi poročili, v katerih so bile sporočene stopnje napake. Komisija je v istem obdobju predpisala navodila za pripravo teh poročil, obravnavo napak, vzorčenje itd., da bi se zagotovila zanesljivost in skladnost prejetih informacij.

Glej tudi odgovor na odstavke 30.

47. Komisija si prizadeva prek ocene podrobnih ključnih zahtev in funkcij posameznega programa pridobiti „razumno zagotovilo, da upravljavski in nadzorni sistemi učinkovito delujejo“. Ta ocena temelji na sintezi vseh rezultatov revizij Komisije in države članice ter presega znake, ki jih zagotavlja zgolj kazalnik kumulativnega preostalega tveganja. Komisija je septembra 2013 nadalje posodobila svoj načrt, vključno z nadaljnjo razjasnitvijo meril, ki jih upošteva za podelitev statusa v skladu s členom 73: sprejem revizijske strategije in ocena skladnosti; razumno zagotovilo, da upravljavski in nadzorni sistemi učinkovito delujejo in prinašajo omejena tveganja; razumno zagotovilo, da revizijski organ dobro deluje in da so potrebne le nekatere manjše izboljšave, ob upoštevanju kumulativnega poznavanja revizij in izkušenj Komisije s tem revizijskim organom. Upošteva tudi rezultate revizije Sodišča.

48. Komisija na podlagi lastne ocene meni, da so na koncu leta 2013 izpolnjene zahteve za vseh 61 programov. Komisija pri svoji oceni izhaja iz rezultatov obsežnih revizijskih preiskav, ki so se začele leta 2009 z namenom učinkovitega preverjanja zanesljivosti revizijskih organov. Poleg tega upošteva vse regulativne določbe, vključno z uporabo nestatističnega vzorčenja v nekaterih primerih kot najboljše ocene tveganja in učinkovitosti upravljavskega in nadzornega sistema, kakor tudi „kumulativne preostale napake“, izračunane za vsak program ali skupine programov od leta 2012, kot je navedeno zgoraj.

Poleg tega Komisija ugotavlja, da programi, ki jih navaja Sodišče v okviru 6, predstavljajo 5 % in manj kot 1 % zadevnih skupnih dodelitev za ESRR/Kohezijski sklad in ESS.

Okvir 6 – Pregled rezultatov preizkušanja pogojev za podelitev statusa v skladu s členom 73, ki ga je opravilo Sodišče (2012)

(a)

Prva alineja:

Komisija v primeru, da se programi v okviru skupnega upravljalvskega in nadzornega sistema združijo za namen statističnega vzorčenja, kot to določa uredba, ne more izračunati kumulativnega preostalega tveganja po posameznih programih, saj revizijski organi sporočijo eno samo stopnjo napake za vse združene programe. Ta pristop se uporabi v vseh primerih za vse države članice, če revizijski organi združijo programe v en sam reprezentativni vzorec.

Šest programov, ki jih navaja Sodišče, je del osmih programov v okviru skupnega upravljalvskega in nadzornega sistema. Sporočena in potrjena stopnja napake za skupino programov za leto 2011 je znašala 2,64 %. Ustrezno kumulativno preostalo tveganje za skupino vseh osmih programov skupaj je po tem, ko je zadevni organ za potrjevanje izvedel popravke, znašalo pod 2 %. Komisija je zato zaključila, da so sistemi učinkoviti za vseh osem programov.

Druga alineja:

Vsi pogoji za podelitev statusa v skladu s členom 73 temu programu so bili izpolnjeni že v začetku leta 2012. Komisija se je kljub temu odločila, da uporabi zanesljiv pristop za obravnavo tveganja sistemskih napak v določenem ukrepu programa. Zato je v letnem poročilu o dejavnostih izrekla delni pridržek, ki je zajemal to tveganje. Država članica je pozneje potrdila, da je bil celotni odhodek, povezan s tem ukrepom, preventivno umaknjen že novembra 2011 in da je bil leta 2012 izveden akcijski načrt za zagotovitev, da v okviru tega ukrepa ni bilo dejanskega tveganja za noben izdatek. Na podlagi te ugotovitve je bil novembra 2012 delni pridržek umaknjen. Po dveh revizijskih obiskih na kraju samem je bil programu podeljen status v skladu s členom 73. Pozitivni rezultati, sporočeni v letnem nadzornem poročilu za leto 2012, so s potrjeno stopnjo napake, manjšo od 2 %, potrdili to oceno, in Komisija je v letnem poročilu o dejavnostih za leto 2012 izdala mnenje brez pridržkov.

(b)

Prva alineja:

- Komisija za dva primera ESS in en primer ESRR, ki jih omenja Sodišče, potrjuje, da so zadevni revizijski organi glede na majhno velikost populacije ustrezno upoštevali navodilo Komisije o vzorčenju. Komisija ugotavlja, da je v uredbi za primer majhnih populacij dejavnosti predvidena uporaba stopenj napake vzorca na podlagi nestatističnih vzorcev. To so edini razpoložljivi kazalniki za oceno splošnega tveganja za zadevne programe in jih Komisija zato uporablja za proces dajanja zagotovil. Komisija v teh primerih upošteva tudi značilnosti populacije in obseg revizije. V dveh primerih ESS je bila glede na majhno velikost populacije izpolnjena zahteva minimalnega pokritja (10 %). Za preostali program ESRR je bila leta 2011 uporaba naključne izbire, ki zajema postavke visoke vrednosti in več kot 10 % odhodkov, ustrezna.
- Poleg tega Komisija svoje ocene ni utemeljila zgolj na stopnjah napake, sporočenih v letnih nadzornih poročilih, ampak tudi na drugih elementih, zbranih v okviru svojih revizij, na primer ponovni izvedbi več preverjanj dejavnosti revizijskega organa in zbranega znanja o delovanju zadevnih sistemov.
- Ker so bili ti elementi pozitivni, je Komisija zaključila, da je imela dovolj trdno podlago za podelitev statusa v skladu s členom 73 tem trem programom.
- Glede na povečanje velikosti populacije in nižji prag za začetek uporabe statističnega vzorčenja, določen v spremenjenih navodilih za vzorčenje, ki jih je predložila Komisija aprila 2013, sta se za vzorec za leto 2013 oba revizijska organa odločila uporabiti statistično metodo vzorčenja.

Glej tudi odgovor na odstavek 36.

Tretja alineja:

Tema dvema programoma je bil junija 2012 podeljen status v skladu s členom 73 na podlagi zaključka, da so bili izpolnjeni vsi pogoji, navedeni v načrtu Komisije. V tistem trenutku je Komisija preverila metodologijo vzorčenja, ki jo uporablja revizijski organ, v štirih zaporednih letnih nadzornih poročilih od leta 2008 in ugotovila, da izpolnjuje pogoje. Informacije o spremembi metode vzorčenja so bile zagotovljene decembra 2012 v novem letnem nadzornem poročilu, ki je bilo takoj ocenjeno. Komisija je na podlagi ocene ugotovila, da izključitev odhodka iz populacije za vzorčenje ni bila v skladu s pravili. Vendar je zaključila, da ta sprememba metodologije ni vplivala na sporočene stopnje napake in jo je revizijski organ sprejel zaradi stroškovne učinkovitosti, ker so bili zadevni upravičenci v predhodnih letih že revidirani, ne da bi se pojavile kakršne koli napake.

Komisija ugotavlja, da je sprememba metodologije povzročila povečanje pokritosti revizije s 5 % na 20 % v primerjavi s predhodnimi leti.

Četrta alineja:

Operativni program, ki ga navaja Sodišče, je četrti najmanjši operativni program za ESS. Letna plačila v obdobju 2010/2012 so v povprečju znašala 1,5 milijona EUR. Kljub njegovemu majhnemu obsegu ni bilo mogoče uporabiti člena 74, ki določa ureditev sorazmernega nadzora za majhne operativne programe, ker stopnja sofinanciranja za ta operativni program presega 40 %.

Komisija poleg tega potrjuje, da je imela zadostno podlago za podelitev statusa v skladu s členom 73, ki ima podoben učinek kot člen 74, temu programu in da je revizijski organ ustrezno upošteval navodilo Komisije za vzorčenje glede na zelo majhen obseg populacije, ki je bila v veliki meri pod pragom, zahtevanim za statistično vzorčenje, ki ga navaja Sodišče v opombi 9 (manj kot 20 projektov za leto 2011 in 2012). Zato statističnega vzorca za zadevno populacijo ni bilo mogoče uporabiti. Vendar je bila dosežena minimalna 10-odstotna pokritost, ki jo zahtevajo navodila za vzorčenje.

Poleg tega sta bila upravljavski in nadzorni sistem za ta operativni program ocenjena kot učinkovita, stopnja napake, o kateri je poročal upravljavski organ in jo je potrdila Komisija, pa je bila stalno pod 2 %.

(c) Komisija meni, da je tema dvema programoma podelila status v skladu s členom 73 na podlagi zanesljivih, skladnih in preglednih meril ter ob upoštevanju ugotovitev Sodišča.

V enem od dveh primerov, ki jih navaja Sodišče, sta bila upravljavski in nadzorni sistem ocenjena kot učinkovita, stopnja napake, o kateri je poročal revizijski organ in jo je potrdila Komisija, pa je bila v zadevnem obdobju (2010–2012) stalno pod 2 %.

V drugem primeru ugotovitve Sodišča niso povezane z delovanjem revizijskega organa, temveč z drugimi deli upravljavskega in nadzornega sistema, ki se spremljajo. Komisija meni, da pomanjkljivosti, ugotovljene v upravljavskem in nadzornem sistemu leta 2013, ne vplivajo nujno na njegovo zanašanje na delo revizijskega organa.

(d) Zadevnima dvema revizijskima organoma je bil status v skladu s členom 73 podeljen junija in septembra 2012. Ugotovitev sodišča se nanaša na ugotovitve, razkrite leta 2013.

Komisija po temeljiti oceni ugotovitev Sodišča v vsakem primeru potrjuje, da ta revizijska organa izpolnjujeta zahteve za podelitev statusa v skladu s členom 73. Komisija v okviru nedavne skupne revizijske preiskave glede spremljanja statusa v skladu s členom 73 podrobno preverja, ali so te zahteve še naprej izpolnjene (glej odgovor na odstavek 54).

Skupni odgovor na odstavek 49 in 50

Kot je določeno v posodobljenem načrtu in skupni revizijski preiskavi, sprejeti septembra 2013, ter razvidno iz revizijske strategije služb Komisije, se ustrezno spremljanje izpolnjevanja pogojev člena 73 izvaja prek analize nacionalnih poročil o sistemskih revizijah in letnih nadzornih poročil (vključno z obiski za ugotavljanje dejstev, če so potrebni), pregledov delovnih dokumentov na kraju samem in ponovne izvedbe revizij, ki so jih izvedli revizijski organi, ter dvostranskih koordinacijskih sestankov.

Glej tudi odgovor na odstavek 32.

Skupni odgovor na odstavke 51 do 53.

Načrt je bil namenjen kot strateški dokument za določitev pogojev za podelitev statusa v skladu s členom 73 ter za namene spremljanja in ne kot metodološki dokument. Po prvi skupini odločb o podelitvi statusa v skladu s členom 73 v prvi polovici leta 2012 je bila razvita metodologija za izvajanje nadzornih obiskov in na podlagi izkušenj z dvema poskusnima nalogama, izvedenima leta 2012, je bila podrobneje določena nova preiskava, ki je vključevala ponovno izvedbo dela in pregled delovnega dokumenta.

V skladu s posodobljenim načrtom, skupno revizijsko preiskavo in revizijsko strategijo bo načeloma vsako drugo leto izveden nadzorni obisk vsakega revizijskega organa, ki ima status v skladu s členom 73. Ti nadzorni obiski vključujejo ponovno izvedbo dela in preglede delovnih dokumentov v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi.

Skupni odgovor na odstavka 54 in 55

GD za regionalno in mestno politiko je v svojem poročilu o letnih dejavnostih za leto 2012 navedel, da so bili na podlagi njegovega spremljanja programov s statusom enotne revizije pogoji, ki upravičujejo ta status, še vedno izpolnjeni, ker so revizijski organi ustrezno poročali o novih pomanjkljivostih za nekatere zadevne programe. Zato so navedeni revizijski organi še naprej ustrezno delovali.

Komisija je septembra 2013 formalno posodobila svoj začetni načrt in sprejela revizijsko preiskavo, ki določa metodologijo in postopek za spremljanje statusa enotne revizije. Priloga I posodobljenega načrta vsebuje pregled dejavnosti/popravljalnih ukrepov, če eden ali več od začetnih pogojev za začetek izvajanja načela enotne revizije ni več izpolnjenih.

Komisija spremlja vse zadevne programe, vključno s ponovnimi izvedbami dela. Spremljanje Komisije konec leta 2013 zajema devetnajst operativnih programov s statusom iz člena 73 za sedem revizijskih organov v skladu z revizijsko metodologijo Komisije. Za štiri revizijske organe se izvajajo posebni popravljalni ukrepi.

GD za zaposlovanje v svojem letnem poročilu o dejavnostih za leto 2012 ni odkril nobenih težav, kar zagotavlja ponovno odločanje o operativnih programih, katerim je bil leta 2012 podeljen status v skladu s členom 73. Zato ni bilo potrebno začeti nobenih popravljalnih ukrepov za umik ali prekinitev statusa enotne revizije, podeljenega leta 2012. Poleg tega je Komisija konec leta 2013 začela izvajati nadzorne obiske teh operativnih programov.

56. Zaključek bo temeljil na obsežni reviziji in spremljanju, izvedenem v obdobju, zlasti glede na letno oceno kumulativnega preostalega tveganja po programu. Glej tudi odgovor na odstavke 49 do 53 o posodobljenem načrtu in revizijski preiskavi o spremljanju.

Komisija tudi opozarja na dejstvo, da se bo izvajanje koncepta enotne revizije nadaljevalo tudi v obdobju 2014–2020, kot je navedeno v členu 140(3) uredbe o skupnih določbah [opomba: „Pri operativnih programih, pri katerih Komisija ugotovi, da se lahko zanese na mnenje revizijskega organa, se lahko z njim dogovori za omejitev svojih revizij na kraju samem z revidiranjem

delovanja revizijskega organa, razen če obstajajo dokazi o pomanjkljivostih v delovanju revizijskega organa v obračunskem letu, v katerem je Komisija potrdila obračun“].

60. Komisija je v prvih letih izvajanja izdala navodila, ki so bistvena za delo revizijskih organov (npr. ocena skladnosti, revizijska strategija, ocena upravljavskih in nadzornih sistemov, metode vzorčenja). Ti dokumenti z navodili so bili izdani pravočasno na začetku programskega obdobja (glej odstavek 62).

Skupni odgovor na odstavek 61 in okvir 8

Navodila o zapletenih vprašanjih, na primer tistih, ki jih navaja sodišče, nujno temeljijo na dobri in slabi praksi, ugotovljeni v prvih letih izvajanja. Pred dokončno potrditvijo navodil na sestanku COCOF se o njihovem osnutku razpravlja na raznih tehničnih sestankih z revizijskimi organi. Tako je bilo tudi v primeru navodila o obravnavi napak, o katerem se je pred formalno objavo obširno razpravljalo z revizijskimi organi.

66.

Prva alineja:

Komisija se strinja, da bi bile lahko te obvezne informacije nadalje dopolnjene z dodatnim usmerjanjem glede rezultatov operacij. V zvezi s tem namerava Komisija revizijskim organom do konca leta 2013 predložiti dodatno pisno pojasnilo.

Druga alineja:

Komisija na podlagi ocene tveganja po potrebi pridobi dodatne informacije o rezultatih revizij, bodisi v pisni obliki ali med obiski za ugotavljanje dejstev na kraju samem (glej odgovor na odstavek 32).

Komisija bo razmislila o možnosti izdaje nadaljnjega pojasnila o tej zadevi.

Tretja alineja:

Od revizijskih organov se že zahteva, da ob zaključku izvedejo večletno oceno delovanja upravljavskih in nadzornih sistemov ter popravljalne zmogljivosti ob zaključku (glej navodilo o zaključku, izdano leta 2013).

Četrta alineja:

Vpliv naknadnih dogodkov na revizijsko mnenje je delno že zajet v navodilu o obravnavi napak, izdanem decembra 2011, vsaj glede „pozitivnih“ dogodkov.

Komisija bo razmislila o možnosti izdaje nadaljnjega pojasnila o tej zadevi.

Komisija je z namenom nadaljnje uskladitve izvajanja predložila predloge za vključitev vseh prej navedenih vidikov v izvedbene/delegirane akte za programsko obdobje 2014–2020.

67. Uredba in posledično navodilo, ki ga izda Komisija, upoštevat mednarodne revizijske standarde, vendar morata izražati tudi posebnosti in terminologijo, ki se uporablja za kohezijsko politiko.

Skupni odgovor na odstavek 68–69

Obsežne revizije za pregled dela revizijskih organov od leta 2009 so vsebovale tudi celovito dejavnost gradnje zmogljivosti zadevnih revizijskih organov. To je omogočilo izmenjavo dobrih praks z vsemi revizijskimi organi v obliki dodatnega usmerjanja in tehničnih sestankov.

72. Komisija še naprej zagotavlja usposabljanje revizijskih organov, zlasti o tehnikah vzorčenja, revizijskem delu z vidika zaključka obdobja 2007–2013 in revizijah v novem programskem obdobju.

73. Komisija ugotavlja, da podelitev statusa v skladu s členom 73 nekaterim programom ne zmanjša količine njenega kontrolnega dela. Za Komisijo je glavna prednost možnost, da svoje omejene revizijske vire osredotoči na programe in organe z višjim tveganjem, namesto da bi na splošno zmanjšala obseg svojega kontrolnega dela. Poleg tega enotno revidiranje ne pomeni odsotnosti revidiranja. Nadzorni in spremljevalni obiski so še vedno potrebni za zagotavljanje stalne zanesljivosti revizijskega dela nacionalnih revizijskih organov.

Skupni odgovor na odstavke 74 do 76

Komisija poudarja, da se je prek regulativnega okvira za obdobje 2007–2013 raven zagotovil, ki jih lahko pridobi, občutno povečala, zlasti z omogočitvijo ocene zagotovila za vsak operativni program vsako leto od začetka izvajanja. Zato je treba stroške nadzora oceniti z vidika stroškovne učinkovitosti namesto v absolutnem smislu.

Komisija ugotavlja, da skladi lahko financirajo pripravljalne, upravljalne, spremljevalne, ocenjevalne, informacijske in nadzorne dejavnosti programov prek tehnične pomoči.

77. Zaradi visokih stopenj napake v obdobju 2000–2006 se je Komisija za obdobje 2007–2013 odločila predlagati strožje določbe glede upravljanja in nadzora, vključno s statističnim vzorčenjem. Ti predlogi so večinoma izraženi v sedanjem zakonodajnem okviru. Komisija ugotavlja, da so stopnje napake v tekočem programskem obdobju občutno nižje.

78.

Komisija pričakuje, da bodo stroški nadzora za programsko obdobje 2014–2020 ostali stabilni.

Zaradi raznih poenostavitvev, predvidenih v uredbi, lahko zmanjšanje upravnega bremena (na primer zmanjšane zahteve glede poročanja in večja uporaba možnosti poenostavljenih stroškov) ali uporaba posodobljenega navodila o vzorčenju privede do občutnih koristi pri revizijski dejavnosti.

Navedeno bi več kot izravnalo dodatna prizadevanja, potrebna za revidiranje računovodskih izkazov in pregled izjave o upravljanju.

Skupni odgovor na odstavka 79 in 80

Komisija pozdravlja zaključke Sodišča. Komisija tudi meni, da so države članice in Komisija okrepile notranji nadzorni okvir za programe v obdobju 2007–2013 v primerjavi s prejšnjimi programskimi obdobji. Komisija meni, da to prispeva k zagotovitvi zanesljive revizijske zmogljivosti po vsej uniji.

83. Stališče Komisije v zvezi s tveganji, ki jih je ugotovilo Sodišče, je:

Prva alineja:

Komisija je od leta 2009 izvedla obsežne revizije na kraju samem za pregled dela revizijskih organov. Izvedla je 269 revizijskih obiskov in pregledala 47 od 84 revizijskih organov za ESRR in ESS. To zajema približno 96 % oziroma 99 % dodelitev. Ti pregledi so Komisiji omogočili dajanje nasvetov, prispevanje h krepitvi zmogljivosti in ponovni izračun stopenj ali njihovo zamenjavo s pavšalnimi stopnjami, če so se izkazale za nezanesljive.

Komisija ima na splošno temeljit postopek za preverjanje zanesljivosti stopenj napake, o katerih poročajo revizijski organi, in jih po potrebi popravi. Dejstvo, da so stopnje napake, sporočene v letnih poročilih o dejavnostih GD za zaposlovanje ter GD za regionalno in mestno politiko, v skladu s stopnjami napake, ki jih je ugotovilo Sodišče, potrjuje zanesljivost sistema revizij in poročanja.

Druga alineja:

Komisija je uvedla tudi zanesljivo metodologijo za preverjanje in potrjevanje stopenj napake, o katerih poročajo revizijski organi, vključno z dodatnimi zahtevami za informacije in/ali obiski za

ugotavljanje dejstev na kraju samem, če je to potrebno (leta 2013: 64 operativnih programov ESRR/Kohezijskega sklada v 11 državah članicah in 23 operativnih programov ESS v 10 državah članicah).

Obsežno znanje, pridobljeno o delovanju velikega števila revizijskih organov prek obsežne revizijske preiskave, se je izkazalo za zelo uporabno pri ocenjevanju sporočenih stopenj napake s strani Komisije.

Tretja alineja:

Komisija meni, da je kumulativna preostala napaka, v kateri so upoštevane stopnje napake in finančni popravki v programskem obdobju, kazalnik splošne popravljalne zmogljivosti programov, ki jo Komisija vsako leto oceni v svojih poročilih o letnih dejavnostih.

Temelji na vseh razpoložljivih sporočenih podatkih za prejšnja leta in najboljši oceni za leto, ki se ocenjuje.

Komisiji med drugim pomaga predvsem pri obravnavi programov s potrjenimi letnimi stopnjami napake med 2 % in 5 %.

Ti programi, ki so bili v preteklosti zunaj dosega pridržkov, so lahko zdaj predmet pridržkov in naknadnih pravnih postopkov (prekinitve/zadržanja/finančni popravki).

Zaradi uporabe kumulativnega preostalega tveganja se pridržki izrekajo za dodatne programe, s čimer se omeji tveganje podcenjevanja tveganj teh programov, ki ga je ugotovilo Sodišče.

Poleg tega je Komisija za zagotovitev učinkovitega izvajanja popravkov, sporočenih za 68 operativnih programov v zadnjih 3 letih, izvedla posebne revizije na podlagi tveganja, v primeru dvoma ali nezadostnih dokazil pa zadevne zneske odšteje od kumulativnih finančnih popravkov, upoštevanih za namene izračuna preostale stopnje napake.

Komisija si vedno prizadeva zagotoviti, da poročanje organu, odgovornemu za razrešnico, za vsako državo članico zagotovi pravično in zanesljivo podobo predvidenega tveganja, ki vpliva na proračun EU, ob hkratnem upoštevanju zmogljivosti večletnih popravkov. Službe Komisije v svojih poročilih o letni dejavnosti predložijo vse razpoložljive informacije na popolnoma pregleden način.

Komisija vsako leto temeljito preveri stopnje napake, o katerih poročajo revizijski organi. Ta postopek preverjanja skupaj z obsežnimi rezultati revizijskih preiskav Komisiji omogoča, da v letnih poročilih o dejavnostih razkrije popolne in zanesljivo potrjene stopnje napake in po potrebi izreče ustrezne pridržke.

Komisija za ilustracijo navedenega meni, da dejstvo, da se njena lastna ocenjena stopnja napake, razkrita v letnem poročilu o dejavnostih, za GD za zaposlovanje tri zaporedna leta ter za GD za regionalno in mestno politiko dve zaporedni leti ujema s stopnjami napake Sodišča, potrjuje veljavnost in zanesljivost njenega pristopa.

Priporočilo 1

Komisija meni, da je to priporočilo že izvedeno.

Komisija uporablja temeljit postopek preverjanja, vključno z obiski za ugotavljanje dejstev na kraju samem, za zagotovitev točnosti in zanesljivosti stopenj napake, o katerih poročajo revizijski organi. Če meni, da stopnje napake niso zanesljive, namesto njih uporabi pavšalne stopnje. Ta postopek od leta 2009 dopolnjuje izčrpna revizijska preiskava Komisije, v okviru katere je 269 revizijskih obiskov omogočilo pregled dela revizijskih organov, vključno s ponovno izvedbo, in zajema približno 90 % dodelitev sredstev. Komisija izvaja tudi na tveganje osredotočene revizije, s katerimi preverja točnost sporočenih finančnih popravkov.

Komisija bo še naprej zagotavljala strog nadzor sporočenih stopenj napake z namenom spremljanja in pregledovanja dela revizijskih organov ter izvajanja usmerjenih revizij kakovosti postopkov organov za potrjevanje za beleženje in poročanje o finančnih popravkih.

Priporočilo 2

Komisija je v predlog uredbe o skupnih določbah za obdobje 2014–2020 vključila možnost neto finančnih popravkov v primeru hudih nepravilnosti, ugotovljenih po predložitvi letnih računovodskih izkazov, ki jih revizijski organ prej ni ugotovil in/ali sporočil, in zakonodajalec se je s to možnostjo strinjal.

Komisija namerava v sekundarni zakonodaji predlagati tudi možnost povišanja pavšalnih popravkov za ponovne kršitve, ki se nanašajo na iste pomanjkljivosti, če država članica ne izvede ustreznih popravljivih ukrepov za prizadeti del sistema, ki je bil predmet prejšnjega popravka.

84. Številke, ki jih navaja Sodišče, izhajajo iz strogih pogojev, predvidenih v uredbi, ki od Komisije in države članice zahtevajo izvedbo celovitega revizijskega dela, vključno s ponovno izvedbo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, preden lahko ocenita delovanje celotnega upravljavskega in nadzornega sistema. Poleg tega je morala Komisija zaradi počasnega začetka izvajanja na dostavo stopenj napake v večini primerov čakati do leta 2010 ali celo 2011. Komisija je morala te stopnje in rezultate prve ponovne izvedbe dela revizijskih organov na kraju samem skrbno preveriti, da je lahko ocenila učinkovitost uvedbe upravljavskih in nadzornih sistemov.

85. Komisija na podlagi lastne ocene strogo nasprotuje vsem 15 primerom, navedenim v okviru 6, in meni, da so konec leta 2013 izpolnjene zahteve za vseh 61 programov. Komisija pri svoji oceni izhaja iz rezultatov obsežnih revizijskih preiskav, ki so se začele leta 2009 z namenom učinkovitega preverjanja zanesljivosti revizijskih organov. Poleg tega upošteva vse uredbene določbe, vključno z uporabo nestatističnega vzorčenja v nekaterih primerih kot najboljše ocene tveganja in učinkovitosti upravljavskega in nadzornega sistema, kakor tudi „kumulativne preostale napake“, izračunane za vsak program ali skupine programov od leta 2012, kot je navedeno zgoraj. Nadalje so navedeni ugovori posebej neprimerni za majhne operativne programe.

Poleg tega Komisija ugotavlja, da programi, ki jih navaja Sodišče v okviru 6, predstavljajo 5 % in manj kot 1 % zadevnih skupnih dodelitev za ESRR/Kohezijski sklad in ESS.

86. Zadevna generalna direktorata Komisije sta po reviziji Sodišča skupaj razvila in septembra 2013 sprejela revizijsko preiskavo za spremljanje odločb za podelitev statusa v skladu s členom 73, prvič izdanih leta 2012. Poleg tega sta septembra 2013 sprejela skupni sklep o posodobitvi načrta za uporabo člena 73 in postopkov za spremljanje.

Glej odgovor na priporočilo 4 spodaj.

Priporočilo 3

Komisija meni, da je bil status za uporabo enotne revizije podeljen na osnovi zanesljivih, skladnih in preglednih meril. Nadalje meni, da bodo do konca leta 2013 izpolnjene vse zahteve za te programe.

Komisija bo še naprej uporabljala zanesljiv pristop, ki ga je nadalje pojasnila z izvedbo načrta za člen 73, posodobljenega septembra 2013.

Priporočilo 4

Komisija meni, da je to priporočilo izvedeno s posodobljenim načrtom in revizijsko preiskavo glede spremljanja člena 73, sprejetim septembra 2013.

Po prvi skupini sklepov o podelitvi statusa v skladu s členom 73 v prvi polovici leta 2012 in na podlagi poskusnih nalog so službe Komisije razvile metodologijo revizij za izvajanje nalog

spremljanja, ki vključujejo ponovno izvajanje in preglede delovnega dokumenta v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi.

87. Komisija pozdravlja oceno Sodišča in še naprej tesno sodeluje z revizijskimi organi za stalno izboljševanje usmerjanja in podpore. Komisija od aprila 2013 prek seminarjev za usposabljanje v raznih decentraliziranih državah članicah aktivno spodbuja izvajanje revidiranega navodila za vzorčenje, da bi zagotovila ustrezno razširjanje informacij na vse zadevne revizijske organe v teh državah članicah.

Komisija je začela pogovore z revizijskimi organi z namenom ustrezne priprave na začetek obdobja 2014–2020 in izboljšanja sekundarne zakonodaje o zadevah, povezanih z delom revizijskih organov.

Priporočilo 5

Komisija se strinja s tem priporočilom in na podlagi izkušenj, zbranih v programskem obdobju 2007–2013, izvaja ukrepe za zagotovitev izboljšane sekundarne zakonodaje in pravočasnega ter popolnega usmerjanja s stabilnim metodološkim okvirjem za delo revizijskih organov.

Komisija bo do konca leta 2013 s pisnimi pojasnili nadalje pojasnila nekatere vidike obstoječega usmerjanja.

Nadalje je Komisija v skladu z uredbo za programsko obdobje 2014–20 pooblaščen, da s pomočjo izvedbenih in delegiranih aktov sprejme zavezujoče modele in/ali zahteve za izvajanje revizij revizijskih organov, ki se morajo opirati na izkušnje in dobre prakse iz programskega obdobja 2007–2013.

89. V skladu s pogodbo, finančno uredbo in sektorskimi predpisi je razdelitev odgovornosti jasno določena. V kontekstu evropskega strukturnega in kohezijskega sklada je državam članicam na voljo obsežna tehnična pomoč. O načinu porabe te dodelitve se morajo odločiti same.

Glej tudi odgovor Komisije na priporočilo 6.

Priporočilo 6

Komisija meni, da je to priporočilo že izvedeno v oceni učinka za leto 2011 (glej opombo 71). Nadalje ugotavlja, da odločitev za dodelitev tehnične pomoči različnim kategorijam stroškov v okviru deljenega upravljanja in v skladu z načelom subsidiarnosti sprejmejo države članice.

Poleg tega Komisija v uredbi za obdobje 2014–2020 utrjuje svoj stroškovno učinkovit pristop na področju kohezije. Posledično morajo na novo oblikovane ureditve za izvrševanje sredstev, vključno glede nadzora, „(...) *upoštevati načelo sorazmernosti ob upoštevanju stopnje dodeljene podpore in upoštevati splošni cilj zmanjšanja upravnega bremena za organe, ki sodelujejo pri upravljanju in nadzoru programov*“.